

PORĘCZYĆ (3) *vb pf*

o jasne.

fut 3 sg poręczy (1). *◇ part praet act* poręczywszy (2).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Dać porękę, gwarancję, zaręczyć; fideiubere JanStat [co] (3) :

poręczyć komu (1): Item Iako byvalo rankoyemstho przeth mohorycznyky, albo przed lythkupnyky, Tho nyema bicz yedno czo komv ktho przeda albo poranczi Tho ma bicz przed stharoftha albo vrzandem ye^{so} albo mayą porucznyczy bicz zapyfzany *LibLeg* 6/117.

Zwrot: »winę poręczyć« (2): Stároftowie [...] o kmieciá zbieglégo máią bydź karéni: y nie máią bydź pułczeni od mieylcá fądowégo/ aż piérwéy zá winy rękoiemstho doftáteczné vczynią/ álbo poftáwią. A iefli od fądu odéyda/ win nie poręczywłzy/ tedy ná nie fkázuiemy/ áby byli winą wiefłzą cztérińście grzywien karáni *SarnStat* 663 [*idem*] 935.

Formacje współrdzenne cf RĘCZYĆ.

Cf [PORĘCZENIE], PORĘCZONY

MN